

Adres: Politechnika Łódzka, Instytut Mechatroniki i Systemów Informatycznych
ul. Stefanowskiego 18/22, 90-924 Łódź, fax: (48 42) 6362309, tel. 6312581, e-mail: mdems@p.lodz.pl

W dniu 23 stycznia 2012 r. pożegnaliśmy na cmentarzu w Wólce Węglowej w Warszawie Kolegę profesora Wacława Ryszarda Zapaśnika, wieloletniego członka Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk. Był naszym serdecznym Przyjacielem, Człowiekiem pełnym energii i optymizmu, wybitnym specjalistą w zakresie maszyn elektrycznych. Pamięć o Nim pozostanie na długie lata w naszych umysłach i w naszych sercach.

Przewodniczący Sekcji: prof. Kazimierz Zakrzewski

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

DR HAB. INŻ. WACŁAW RYSZARD ZAPAŚNIK PROFESOR INSTYTUTU ELEKTROTECHNIKI

Tak niedawno, 28 września 2011 roku Prof. Wacław Ryszard Zapaśnik ukończył 80 lat. Był w pełni sprawny i pracował – jak zawsze – nad następnym tematem naukowym, który miał ukończyć w grudniu. Jak się później okazało było to jego ostatnie opracowanie.

Prof. R. Zapaśnik przeszedł na emeryturę w wieku 70 lat, lecz nie wyobrażał sobie życia bez pracy w Instytucie Elektrotechniki (IEL). Miał rzadko spotykany 58 letni staż pracy w jednym Instytucie. Był też najdłużej, aż 21 lat, urzędującym kierownikiem Zakładu (Maszyn Elektrycznych), a ponadto następnie 12 lat sprawował funkcję zastępcy kierownika tego Zakładu.

Urodził się w Warszawie w roku 1931. Ojciec Ryszarda Zapaśnika Stanisław przedwojenny pracownik zakładów zbrojeniowych na Forcie Bema zginął w okresie wojny. W 1940 roku matka Joanna z d. Matysiak z synem Ryszardem przeniosła się do Piaseczna. Aby pomóc matce w utrzymaniu domu już w okresie od 28.07.1945 do rozwiązania Zakładu 12.07.1946 pracował w prywatnym Koncesjonowanym Zakładzie Elektromechanicznym Tadeusza Modrowskiego w Piasecznie. Mając ambicje pracy twórczej, od 10.12.1946 do 31.03.1950 był

zatrudniony jako elektromechanik w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji. Następnie od 01.04.1950 roku podjął pracę w Instytucie Elektrotechniki jako laborant w Zakładzie Maszyn Elektrycznych, gdyż tematyka maszynowa bardziej Go interesowała. Jednocześnie w latach 1946 – 49 pobierał naukę najpierw w gimnazjum elektrycznym, a następnie w latach 1949 – 1951 w Liceum Mechanicznym, Elektrycznym i Budowlanym w Warszawie, uzyskując w 1951 roku maturę i dyplom technika elektryka. W październiku 1951 roku przerwał pracę w IEL rozpoczynając studia dzienne na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, na które był skierowany przez Instytut Elektrotechniki. Studia ukończył w dniu 01.07.1955r. uzyskując tytuł inżyniera elektryka o specjalności maszyny elektryczne, a w dniu 11.12.1957 r. uzyskał dyplom mgr inż. elektryka tej specjalności. W 1955 roku Instytut Elektrotechniki wystąpił do Ministerstwa Przemysłu Maszynowego o udzielenie inż. R. Zapaśnikowi przydziału pracy do Instytutu Elektrotechniki. Otrzymał wtedy nakaz pracy w IEL na okres 01.09.1955 – 01.09.1958 r. Już od 05.01.1955 zaczął pracować w Zakładzie Maszyn Elektrycznych IEL na etacie technika, a po otrzymaniu dyplomu, na stanowisku inżyniera. W Zakładzie Maszyn Elektrycznych IEL pracował do ostatnich chwil życia.

Stopień doktora n.t. uzyskał 24.02.1967 roku za dysertację pt. *Wpływ niektórych czynników na dokładność wyznaczania przyrostu temperatury uzwojeń silników indukcyjnych metodą oporową*. Promotorem pracy był (ówczesny) doc. dr inż. Tadeusz Śliwiński, a recenzentami byli prof. Władysław Latek i prof. Tadeusz Koter.

Kolokwium habilitacyjne miało miejsce (jako piąte od uzyskania uprawnień przez Radę Naukową IEL) na podstawie rozprawy pt. *Pomiary przyrostów temperatury w maszynach elektrycznych* w dniu 30.03.1978 r. Recenzentami byli prof. prof.: Tadeusz Koter, Włodzimierz Moroz i Władysław Latek.

W IEL był powoływany na kolejne stanowiska pracownika naukowego: starszego asystenta (16.04.1958), adiunkta (01.10.1961), samodzielnego pracownika n-b (01.03.1968), docenta (19.04.1973), profesora Instytutu Elektrotechniki (01.12.1992), pełniąc przy tym funkcje: kierownika pracowni chłodzenia maszyn elektrycznych (1958-68), kierownika Zakładu Maszyn Elektrycznych (1968-72), kierownika pracowni chłodzenia (1972-83), ponownie kierownika Zakładu Maszyn Elektrycznych (1983-99). Po przejściu na emeryturę w dniu 1.01.2000 r. nadal pracował w Zakładzie Maszyn Elektrycznych Instytutu na stanowisku profesora IEL, z-cy kierownika tego Zakładu.

Podstawowy nurt zainteresowań zawodowych R. Zapaśnika obejmował w szerokim ujęciu zagadnienia cieplno-wentylacyjne i projektowe maszyn elektrycznych w szczególności silników indukcyjnych. Jako jedno z jego głównych osiągnięć należy wymienić opracowanie oryginalnej *superpozycyjnej metody rezystancyjnej pomiaru przyrostu temperatury uzwojeń* prądu przemiennego. Metoda ta została *wprowadzona do norm międzynarodowych IEC oraz do norm krajowych*. Opracowany na zasadzie tej metody przyrząd pomiarowy został *opatentowany i wyprodukowany* w liczbie kilkudziesięciu egzemplarzy dla potrzeb odbiorców krajowych i na eksport. Prof. R. Zapaśnik był doskonałym specjalistą metod pomiarowych maszyn elektrycznych w szczególności badań wentylacyjnych i cieplnych. Często cytował słowa lorda Kelwina: *mierzyć to wiedzieć*, które stały się Jego zasadą działania.

R. Zapaśnik brał czynny udział w projektowaniu, badaniu i wdrażaniu do produkcji wszystkich czterech powojennych polskich serii silników indukcyjnych ogólnego przeznaczenia. Przy opracowywaniu tych serii, jako przewodniczący zespołu rozwiązującego zagadnienia cieplno-wentylacyjne, był odpowiedzialny za właściwe rozwiązanie układu chłodzenia silników.

Po objęciu funkcji kierownika Zakładu Maszyn Elektrycznych zakres prac prowadzonych przez prof. R. Zapaśnika znacznie się powiększył, gdyż kierował on organizacyjnie i merytorycznie kilkoma zespołami realizującymi problematykę nowych serii silników opracowywanych w IEL – serie: „g”, „h” i „SEE” produkowanych przez fabryki: BESEL, TAMEL, INDUKTA, CELMA i EMIT. W ostatnich latach, zgodnie ze światową tendencją, dużą uwagę przywiązywał do zagadnienia powiększenia sprawności maszyn indukcyjnych i ich materiałoozczędności.

Należał On do takich pracowników naukowych, których pasjonowały praktyczne wdrożenia instytutowych prac badawczych. Wykorzystując zaistniałe w Polsce po roku 1989 nowe możliwości finansowania i prowadzenia prac badawczych, prof. R. Zapaśnik, jako kierownik kilku finansowanych przez KBN (następnie przez MNiSW) projektów badawczych (grantów) i główny realizator kilku dofinansowywanych przez ten Komitet projektów celowych, wniósł w ostatnich latach liczący się wkład poznawczy i wdrożeniowy w problematykę silników indukcyjnych produkowanych w kraju.

Prof. R. Zapaśnik opublikował w kraju i za granicą ok. 60 artykułów, w tym wiele o charakterze oryginalnych prac twórczych. Był współautorem pierwszej w literaturze światowej monografii książkowej na temat badań cieplnych i wentylacyjnych maszyn elektrycznych (WNT 1964). Był też współautorem wielotomowego wydawnictwa Podręcznik Inżyniera „ELEKTRYKA” (WNT 1975). Był również inicjatorem i współredaktorem opracowania *Wzorcowej instrukcji badania silników indukcyjnych* w Laboratorium Maszyn Elektrycznych Instytutu. Brał czynny udział, jako autor referatów, w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych (1969).

Od roku 1986 do śmierci był członkiem Rady Naukowej IEL. W Radzie Naukowej był członkiem Komisji przeprowadzającej obronę prac doktorskich i członkiem komisji egzaminacyjnych dla doktorantów. Uczestniczył w Komisjach powoływanych ds. przewodów habilitacyjnych. Był promotorem i opiniodawcą prac doktorskich RN IEL i Rad Wydziałów.

Podczas posiedzeń Rady Naukowej, Jego oryginalna, wyważona opinia i obiektywna ocena diskutowanych problemów budziła szacunek i uznanie zebranych. Oprócz uczestnictwa w Radzie Naukowej macierzystego Instytutu prof. R. Zapaśnik w latach 1986-91 był członkiem Rady Naukowej Branżowego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Maszyn Elektrycznych KOMEL w Katowicach. Ponadto od roku 1996 do 2006 roku był Przewodniczącym Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego PREDOM-OBR w Warszawie, a następnie członkiem Rady Naukowej Instytutu Techniki Elektronowej.

Brał czynny udział w krajowej i międzynarodowej działalności normalizacyjnej dotyczącej maszyn elektrycznych. W Polskim Komitecie Normalizacyjnym pełnił funkcję Przewodniczącego Komitetu Technicznego nr. 56 ds. Maszyn Elektrycznych Wirujących, a w normalizacji międzynarodowej był członkiem grupy roboczej WG 28 IEC “Specific test methods for power frequency and converter supplied polyphase asynchronous rotating machinery and losses and efficiency determination of rotating machinery from tests”.

Był autorem kilku norm polskich i jednego rozdziału w normie międzynarodowej IEC. W 1975 r z ramienia

Centralnego Biura Jakości Wyrobów był Członkiem Komisji Ekspertów dla okresowego wizytowania producentów silników elektrycznych w sprawach dotyczących problematyki jakości silników elektrycznych.

W latach 1967-77 uczestniczył w pracach naukowych z dziedziny chłodzenia maszyn elektrycznych na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej na zlecenie ZKDPME Komel i ZWME Dolmel.

Był członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich od 1956 roku, rzeczoznawcą SEP od 1961 roku. Przez dwie kadencje (1978-84) pełnił funkcję przewodniczącego Centralnego Kolegium Sekcji Przemysłu Elektrotechnicznego SEP. Za działalność organizacyjną w SEP i w WE otrzymał Złotą Odznakę SEP (1978), Srebrną Odznakę NOT (1979).

Był wieloletnim bardzo aktywnym członkiem Sekcji Maszyn i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, współorganizatorem związanych z Sekcją Sympozjów Maszyn Elektrycznych. Dwie kadencje był czynnym członkiem Zarządu Rady Głównej Jednostek Badawczo Rozwojowych.

Niezwykłą kartę w życiorysie prof. R. Zapaśnika stanowiła działalność redakcyjna. Od roku 1975 był Redaktorem Działowym *Wiadomości Elektrotechnicznych*, a w roku 1980 awansował na stanowisko Redaktora Naczelnego WE, którą to funkcję sprawował do grudnia 2003 r. czyli przeszło 20 lat. Nadał temu czasopismu wysoką rangę, artykuły zamieszczone w WE od tego czasu mają cechę nie tylko popularyzacji, lecz również są traktowane jako osiągnięcie naukowe. Zdecydowanej poprawie uległa też strona edytorska WE. W roku 2004 prof. R. Zapaśnik był inicjatorem i twórcą nowego miesięcznika *Nowa Elektrotechnika* wydawanego przez Instytut Elektrotechniki, przeznaczonego dla inżynierów elektryków, w którym pełnił funkcję Redaktora Naczelnego od 1.09.2004 r. do 2010 roku.

Odnaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (1964). Nie należał do żadnej partii, natomiast był członkiem Zrzeszenia Studentów Polskich (1951-1955), Związku Nauczycielstwa Polskiego (1955-1980) oraz NSZZ „Solidarność” (1980-1982).

Wszystkie sprawowane funkcje dzierżył przez wiele lat, co oznaczało, zawsze był odpowiednią osobą na odpowiednim miejscu. W działaniu cechowała Go rozważa. Nie podejmował nierozważnych decyzji, czego wyrazem było Jego powiedzenie „wrócimy do tego później”. Późniejsza decyzja była zawsze trafna.

Profesor Ryszard Zapaśnik zawsze wyróżniał się jako pracownik, jako kierownik i jako Człowiek. Już od początku pracy był oceniany jako „młody, lecz zdolny, sumienny, pracowity, dociekliwy, nie zrażający się trudnościami”. Później, oprócz tych cech charakteru była doceniana Jego wiedza fachowa, inicjatywa, zaangażowanie, zdolności organizacyjne i jednocześnie Jego skromność, Jego stosunek do współpracowników i podwładnych. Ceniono Go za prawość charakteru, za życzliwość ludziom, za emanację ciepłą osobowością, otwartością na świat i ludzi. Był człowiekiem, który zawsze swoim postępowaniem łączył, a nie dzielił. Cieszył się powszechną przyjaźnią. Zawsze służył radą i pomocą w rozwiązywaniu różnorodnych spraw. Jego wyważone rady i opinie, obiektywna ocena problemów budziły szacunek i uznanie. Swym postępowaniem zawsze kierował się dobrem człowieka i Instytutu.

Symboliczną wymowę Jego działalności w Instytucie Elektrotechniki stanowi nazwa odznaki którą otrzymał w 1988 roku – *Zasłużony Pracownik IEL*.

Był żonaty z Teresą (1936-2006) z d. Bronowska od 1959 roku, wychował dwoje dzieci, syna Pawła i córkę Katarzynę i doczekał się trójki wnucząt.

Po zgonie profesora R. Zapaśnika zapanował powszechny smutek w naszym otoczeniu. Trudno będzie stąpić profesora R. Zapaśnika w naszym środowisku.

Opracował: doc. dr inż. Jerzy Mukosiej

IMPREZY NAUKOWEE

XIV Ogólnopolskie Sympozjum

„Podstawowe Problemy Energoelektroniki, Elektromechaniki i Mechatroniki PPEEm 2011

XIV Ogólnopolskie Sympozjum PPEEm, odbywające się pod patronatem Komitetu Elektrotechniki PAN w Wiśle w dniach 9-12 grudnia 2012, zgromadziło szerokie grono uczestników, reprezentujących wszystkie uczelnie techniczne oraz najważniejsze instytuty naukowo-badawcze w Polsce. Sympozjum w sposób wyrazisty potwierdziło swój status konferencji interdyscyplinarnej, podejmującej szeroką tematykę z zakresu elektrotechniki teoretycznej, elektroenergetyki konwencjonalnej i odnawialnej (energetyka wiatrowa i fotowoltaiczna), elektroniki i energoelektroniki, automatyki i teorii sterowania, maszyn elektrycznych i napędu, elektromechaniki niekonwencjonalnej (aktuatory o wielu stopniach swobody, wyrzutnie elektromagnetyczne, aktuatory z materiałami SMA), metrologii i sensoryki, elektrotechniki i elektroniki samochodowej, elektrotechniki i nawigacji okrętowej, materiałoznawstwa elektrotechnicznego i mechatroniki. Podczas 7 sesji tematycznych wygłoszono 44 referaty. W sposób szczególny cieszy to, że w gronie autorów i prelegentów znalazło się – obok wybitnych naukowców – wielu młodych, a nawet początkujących badaczy. Ich pracom w sposób szczególnie wnikliwy

przyglądało się Jury Konkursu Naukowego, działające pod przewodnictwem prof. dr hab. inż. Andrzeja Demenki - nowowybranego Przewodniczącego Komitetu Elektrotechniki PAN. Celem tej wnikliwej analizy, prowadzonej w porozumieniu z przewodniczącymi poszczególnych sesji, było wyłonienie kandydatów do nagród PTETiS. Jednomyślnym werdyktem Jury przyznano 4 nagrody, honorujące wysoką wartość merytoryczną zgłoszonego referatu oraz satysfakcjonujący przebieg dyskusji na sali obrad:

- Marcin Jarnut „Infrastruktura ładowania pojazdów elektrycznych jako element sieci Smart Grid” (Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Inżynierii Elektrycznej)
- Mariusz Kocęba „Wybrane problemy modelowania komputerowego baterii słonecznych” (Politechnika Warszawska, Instytut Elektroenergetyki)
- Andrzej Waindok „Analiza parametrów silnika liniowego z magnesami trwałymi z uwzględnieniem jego nagrzewania” (Politechnika Opolska, Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej)
- Kołton Wojciech „Implementacja sterowania czasooptymalnego w systemach pozycjonowania głowicy pamięci masowych wyposażonych w jedno i dwu twornikowy silnik VCM” (Politechnika Śląska, Katedra Mechatroniki)

oraz 3 wyróżnienia, skupiające się na sposobie i walorach prezentacji:

- Jacek Kuszner „Wielopunktowe amplitudowe czujniki światłowodowe” (Politechnika Białostocka, Katedra Optoelektroniki i Techniki Światłowej)
- Anna Dziki „System AIS w rejonie Zatoki Pomorskiej” (Akademia Morska w Gdyni, Wydział Nawigacyjny)
- Piotr Gackowski „Analiza wybranych warunków zewnętrznych wpływających na bezpieczeństwo wejścia gazowca LNG do terminalu gazowego LNG w Świnoujściu” (Akademia Morska w Gdyni, Wydział Nawigacyjny)

Kontaktom i żywym dyskusjom między różnymi pokoleniami badaczy sprzyjają przerwy na kawę i herbatę, dające możliwość kontynuacji dysputy, rozpoczętej na sali obrad oraz pogłębienia i poszerzenia dyskutowanej problematyki w węższym gonie: dwóch, trzech, czy czterech specjalistów – znawców tematyki. Na Sympozjach PPEEm przerwy na kawę i herbatę – niezmiennie od wielu lat - cieszą się zasłużoną sławą, a zawdzięczają ją wspaniałym przysmakom góralskiej kuchni, wśród których prym wiodą beskidzkie kołaczyki z serem, makiem i jabłkami, wypiekane przez góralki z pobliskiej Istebnej i dowożone do hotelu jeszcze gorące - wprost z pieca. Koneserzy tych słodkości zgodnie podkreślają, że są to smaki, które inspirują i zachęcają do dyskusji oraz dostarczają energii niezbędnej do dłuższej wymiany myśli. Wbrew więc pozorom, również i one wpływają pozytywnie na poziom i jakość dyskusji.

Z wygłoszonymi referatami można też szczegółowo zapoznać się po powrocie na uczelnię, studiując Materiały Konferencyjne, wydane w zwartej formie książkowej (str. 248, ISBN 83-922242-9-9). Materiały Konferencyjne ukazały się w serii wydawniczej PTETiS Conference Archives, posiadających własną charakterystyczną okładkę oraz oryginalne zakładki w postaci słynnych koniakowskich koronek. Referaty XIV Sympozjum PPEEm stanowią 30 tom tej serii.

Najlepsze z referatów trafia – z rekomendacją Komitetu Naukowego – do : Archives of Electrical Engineering, wyd. Komitetu Elektrotechniki PAN oraz do Zeszytów Naukowych Politechniki Śląskiej „Elektryka”. Podczas Sympozjum autorzy referatów spotkali się z Redaktorami Naczelnymi obu czasopism: prof. Andrzejem Demenko i prof. Marianem Pasko, którzy przedstawili historię obu wydawnictw, ich rozwój, preferowany zakres tematyczny oraz warunki przyjęcia zakwalifikowanych referatów do druku. Wkrótce też (jako wydawnictwo pokonferencyjne) ukaże się CD-ROM, zawierający – oprócz wszystkich referatów – fotoreportaż z przebiegu Sympozjum oraz teksty towarzyszących konferencji wykładów plenarnych, wśród których spore zainteresowanie wzbudził wykład plenarny dr inż. Marcina Jarnuta nt: „Infrastruktura ładowania pojazdów elektrycznych jako element sieci Smart Grid”

Konferencje to nie tylko miejsce wymiany myśli, idei, doświadczeń i koncepcji naukowych, ale również – budowania wspólnoty akademickiej, która musi obejmować i jednocześnie różne ośrodki, różne szkoły naukowe oraz różne pokolenia naukowców. Na Sympozjum PPEEm realizacji tego dodatkowego, ale również bardzo ważnego i istotnego celu służy bogaty program krajoznawczy i kulturalny. Wzajemnemu poznaniu dobrze służą opowieści o pasjach i zainteresowaniach, które towarzyszą pracy naukowej i pozwalają oderwać się od wytężonej pracy umysłowej. Dla wielu naukowców taką formą wytchnienia zapewniającą szybki powrót do sił są podróże. Dr Henryk Śniegocki jest jednocześnie profesorem Akademii Morskiej w Gdyni oraz kapitanem żegluga wielkiej, wielokrotnie dowodzącym najwspanialszym polskim żaglowcem „Darem Młodzieży”. Nic więc dziwnego, że zdecydował się na przedstawienie prelekcji „ Pod żaglami Daru Młodzieży”, ilustrowanej pięknymi zdjęciami z rejsów po różnych morzach i oceanach świata. Dr Piotr Biczal z Politechniki Warszawskiej (prelekcja: „Kanu – magia rzeki, magia Kanady”) zaciekał słuchaczy opowieścią o tajemnicach budowy łodzi i różnorodnych technikach wiosłowania, zaś na afrykański rozpalony słońcem ląd „przeniósł” uczestników

konferencji mgr inż. arch. Marek Kluszczyński (absolwent Politechniki Śląskiej), opowiadając o historii, tradycji, kulturze, architekturze i cudach natury „Etiopii – zapomnianego skrawka Afryki”.

Podczas konferencji, odbywających się w różnych częściach Polski, ważnym wyzwaniem dla organizatorów jest umiejętne włączenie elementów, prezentujących tradycję i kulturę Regionu. W regionie górskim takim szczególnym bogactwem jest żywiółowa, pełna temperamentu, góralska muzyka. Przeprowadzenia eksperymentu muzycznego i połączenia w jedną całość etnicznej muzyki ludowej z muzyką wielkiego wiedeńskiego klasyka W.A.Mozarta podjął się zespół „Wałasi” oraz pianistka z Akademii Muzycznej w Katowicach – Barbara Pakura. Koncert zatytułowany „Między Wiedniem, a Tatrami – Wolfgang Amadeusz Mozart i muzyka góralska” podbił serca wszystkich słuchaczy. Tematy klawesynowej wiedeńskiej muzyki mieszały się z kompozycjami mistrza instrumentów pasterskich Zbyszka Wałacha, inspirowanymi folklorem Beskidów, Podhala i Tatr, a wędrowkę „w myślach” pomiędzy Wiedniem i Zakopanem, wytwornymi salonami i prostymi góralskimi kolibami, wykwintnymi pałacowymi wnętrzami i rozległymi górskimi halami - znakomicie ułatwiała przepiękna etiuda filmowa, przygotowana przez uczestniczkę Studium Podyplomowego na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej Darię Wojtasz.

Symposium otworzył prof. Krzysztof Kluszczyński

*Koncert: Między Wiedniem, a Tatrami
- W.A. Mozart a muzyka góralska*

Zakończenie Symposium przy jubileuszowym torcie

Uroczysta Wigilia Naukowców

Punktem kulminacyjnym, oczekiwanym wytrwale przez cały rok przez wszystkich uczestników i bywalców Symposium PPEEm, jest uroczysta Wigilijna Wieczera Naukowców z Opłatkami. W nastrój świąteczny wprowadził słuchaczy koncert: „Boże Narodzenie w malarstwie i muzyce” w wykonaniu artystów: Wandy Palacz – gitara (Akademia Muzyczna w Katowicach), Anny Zmarzły – flet (Filharmonia Częstochowska) oraz ks. dr inż. Stanisława Puchały – prowadzenie i recytacje. Koncert był głęboką refleksją i zadumą nad dziejami i powołaniem człowieka, a komentarz teologiczny do dzieł wielkich mistrzów malarstwa oraz wspaniale dobrana muzyka, mająca przedziwną zdolność „ożywiania” obrazów – otworzyły serca wszystkich na wspólne i bardzo uroczyste przeżycie staropolskiej wieczerzy wigilijnej. Podczas wieczerzy dochowano wszystkich tradycji

i obyczajów. Było więc 12 dań, smażony karp, wspólne koledowanie i „upominek spod choinki” w postaci koniki koniakowskiej oraz grafiki – akwaforty artysty Tadeusza Siary.

Uczestnicy Sympozjum wyjeżdżali z Wisły usatysfakcjonowani wysokim poziomem naukowym i rozległością tematyki, ale podkreślali również i to, że wyjeżdżają podniesieni na duchu i z wielkim zapalem do dalszej pracy, napelnieni świeżą nową energią. Na przewrotne pytanie organizatorów: „Czy nie wystarczyłyby same sesje, referaty i dyskusje?” odpowiadali stanowczo: NIE, albowiem - ich zdaniem - profesja naukowca nie jest tylko zawodem, jak każdy inny, ale misją i powołaniem, z którym związane są: dbałość o ciągłość pokoleniową i budowę wspólnoty akademickiej, szeroka wiedza – również ta pozatechniczna, kultywowanie tradycji naukowych, patriotycznych i kulturalnych oraz promocja w społeczeństwie dobrych obyczajów i najgodniejszych wzorców zachowań.

W dobie upowszechniającej się komputeryzacji, informatyzacji i telefonii komórkowej – właśnie te spotkania naukowców, osobiste i bezpośrednie, twarzą w twarz i w cztery oczy, międzyuczelniane i międzypokoleniowe, stają się szczególną i bardzo istotną wartością, bez której trudno wyobrazić sobie przetrwanie środowiska akademickiego – w duchu historycznie ukształtowanego znaczenia słowa: Uniwersytet oraz Alma Mater.

Słowa podziękowania za bardzo udaną i sprawną organizację Sympozjum, a w szczególności za wspaniałą atmosferę otwartości i życzliwości złożył w imieniu wszystkich uczestników prof. dr hab. inż. Krzysztof Zawirski z Politechniki Poznańskiej. Sympozjum zostało przygotowane przez Katedrę Mechatroniki i Centrum Edukacji w Mechatronice Politechniki Śląskiej oraz Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej PTETiS. Komitet Organizacyjny stanowili pracownicy Katedry Mechatroniki: przewodniczący dr inż. Marcin Szczygieł, v-ce przewodniczący dr inż. Paweł Kielan oraz Dominika Dziurawiec, Daria Wojtasz, Jarosław Domin, Roman Kroczek i Wojciech Kołton.

Opracował prof. dr hab. inż. Krzysztof Kluszczyński

STOPNIE NAUKOWE

Dr hab. inż. Jakub Bernatt - *Obwody elektryczne i magnetyczne maszyn elektrycznych wzbudzanych magnesami trwałymi*

Recenzenci wyznaczeni przez Radę Wydziału Politechniki Rzeszowskiej

prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn, Politechnika Opolska

dr hab. inż. Lesław Gołębiowski, Profesor Politechniki Rzeszowskiej.

Recenzenci wyznaczeni przez Centralną Komisję d.s. Stopni i Tytułów

prof. dr hab. inż. Kazimierz Zakrzewski, Politechnika Łódzka

prof. dr hab. inż. Marian Noga

Stopień nadała Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej w dniu 02 grudnia 2012 r. Praca do wglądu w bibliotece Politechniki Rzeszowskiej oraz w BOBRME Komel.

Dr inż. Michał Radzik – *Algorytm bezpośredniego określania stanów ustalonych w maszynach synchronicznych z uwzględnieniem równania ruchu*

Promotor: prof. dr hab. inż. Tadeusz J. Sobczyk, prof. zw. Politechniki Krakowskiej

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Adam St. Jagiełło – Politechnika Krakowska

dr hab. inż. Jerzy Skwarczyński, prof. AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

Stopień nadała Rada Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej w dniu 14 grudnia 2011. Praca do wglądu w bibliotece Politechniki Krakowskiej.

Dr inż. Paweł Kielan - *Aspekty sterowania urządzeniami mechatronicznymi przez Internet - analiza protokołu TCP/IP*

Promotor: prof. dra hab. inż. Krzysztof KLUSZCZYŃSKI - Politechnika Śląska

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Wojciech Mitkowski - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

dr hab. inż. Stefan Paszek prof. Pol. Śl. - Politechnika Śląska

Stopień nadała Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej w dniu 11 października 2011 r.

Praca do wglądu w bibliotece Politechniki Śląskiej.